

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10977/2025
18.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Миловановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Тодоровић, адвокат из ..., ради развода брака, поверавања деце и издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 143/25 од 20.03.2025. године, у седници одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 143/25 од 20.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1639/23 од 13.12.2024. године, ставом првим изреке није дозвољено преиначење тужбе као из поднеска од 09.09.2024. године. Ставом другим изреке, разведен је брак закључен дана 26.05.2022. године између тужиље и туженог на основу одредбе члана 41. Породичног закона Републике Србије. Ставом трећим изреке, деца парничних странака и то малолетна ВВ и малолетна ГГ, обе рођене дана ...2022. године у ..., поверене се мајци АА, рођеној АА1, на самостално вршење родитељског права. Ставом четвртим изреке, уређен је начин одржавања личних односа на начин како је то одређено у том ставу изреке. Ставом петим изреке, обавеза је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетних ВВ и ГГ плаћа износ од по 20.000,00 динара месечно за свако дете, укупно износ од 40.000,00 динара месечно, почев од 10.10.2023. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 05.-ог у месецу за текући месец уплатом на рачун законске заступнице малолетне деце мајке АА. Ставом шестим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 143/25 од 20.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка и члана 2. наведеног члана, који су законом (чланом 407. став 1. тачка 2. ЗПП) прописано као разлог за овај правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 26.05.2022. године у коме су добили двоје заједничке деце, малолетне кћерке ВВ и ГГ рођене ...2022. године. Девојчице живе са мајком у изнајмљеној кући површине 60 до 70м² за коју она плаћа износ од 350 евра месечно, рачуне лети плаћа у мањем износу (око 6.000,00 динара), а зими у вишем износу с обзиром да се греју на струју (између 17.000,00 и 18.000,00 динара). Трошкови комуналних услуга („Инфостан“) су 2.000,00 динара. Интернет и кабловска и мобилни телефон мајке су на једном рачуну (8.000,00 динара месечно). До 30.06.2024. године тужиља је била запослена у Поликлиници „ДЦ“ на радном месту асистента, а радила је и у операционој сали и остваривала је зараду око 70.000,00 динара, тренутно је незапослена. Има финансијску помоћ од својих родитеља. По престанку заједнице живота са туженим подигла је кредит у „ОТР banka Србија“ у износу од 480.000,00 динара са роком отплате од 72 месеца и месечном ратом од 11.000,00 динара. У свом власништву нема непокретности, а користи и сноси трошкове за аутомобил марке „Mercedes“ који је у власништву туженог, али га она користи по престанку брачне заједнице (трошкови регистрације 40.000,00 динара годишње, трошкове сервисирања возила и гориво).

Тужени је запослен у ресторану „ЂЂ“ као конобар, остварује зараду од 50.000,00 динара месечно, а додатно са бакшишом успева да месечно заради и до 100.000,00 динара месечно. Живи као подстанар у стану површине 37м² за који плаћа рачуне око 12.000,00 до 13.000,00 динара и месечну кирију од 350 евра, с тим што од своје плате плаћа 250 евра, а родитељи му додају 100 евра и покривају трошкове рачуна. Кредитно је задужен по основу потрошачког кредита који је подигао за куповину аутомобила (месечна рата је 12.400,00 динара), у трајању наредне 4 године. У свом власништву нема непокретности, нити је порески обвезник. Поседује аутомобил марке „Mercedes A180“ који од престанка заједнице користи тужиља. За гориво оквирно плаћа око 3.000,00 динара недељно, јер га искључиво користи за потребе деце, а трошкови регистрације су око 30.000,00 динара. Осим кћерки ГГ и ВВ нема других обавеза издржавања, уписао је „ITAcademy“ како би се додатно усавршавао у својој струци и на име трошкова школарине плаћа месечно износ од 17.000,00 динара. Од престанка заједнице редовно доприноси њиховом издржавању износом од укупно 24.000,00 динара, а поред тога по потреби, у договору са мајком деце, у вртић односи пелене, купује нешто од обуће, одеће и слично.

Малолетна деца су превремено рођена, али се развијају у складу са узрастом. Малолетна ГГ има потребу за честим контролама од стране неуролога, због превремене затворене фонтанеле, те је мајка води на прегледе који коштају око 7.000,00 динара, а додатна снимања око 5.000,00 динара. Обе девојчице одлазе редовно и код офтамолога због скретања ока. Малолетна ГГ има проблем са екцемом и за њу се купује посебна крема за atopичну кожу која износи око 1.500,00 динара месечно, а мајка месечно издваја за хигијену по 20.000,00 динара за оба детета. Одећу је у једном периоду мајка добијала од хуманитарне организације „Маме за маме“ чији је и сама члан, деца имају полису животног осигурања тзв. стипендије које ће моћи да подигну са навршених 18 година и по том основу мајка уплаћује полису осигурања-по 50 евра месечно по детету. Деца похађају приватни вртић који се плаћа 33.000,00 динара месечно по детету, али за који мајка има право на рефундацију, након два месеца и то у потпуности уколико деца редовно одлазе у вртић, а уколико изостају, износ рефундације је мање и зависи од броја дана проведених у вртићу. Трошкови исхране за девојчице и мајку месечно износе око 50.000,00 динара, а просечно за куповину одеће за њих две месечно мајка издваја око 50 до 100 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени су у овом спору правилно применили материјално право када су обавезали туженог на име свог доприноса за издржавање малолетних кћерки плаћа износ од по 20.000,00 динара месечно за свако дете, укупно износ од 40.000,00 динара месечно, почев од 10.10.2023. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 05.-ог у месецу за текући месец, с позивом на чланове 160. и 161. Породичног закона.

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописано је да се да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, а потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Супротно ревизијским наводима, полазећи од утврђених потреба малолетне деце странака и могућности туженог као дужника издржавања (примања од око 100.000,00 динара месечно), применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона и руководећи се њиховим најбољим интересима, сагласно члану 6. и 266. Породичног закона, правилно су нижестепени судови оценили да је тужени у могућности да на име доприноса за њихово издржавање плаћа износе од по 20.000,00 динара месечно од подношења тужбе, укупно износ од 40.000,00 динара од својих месечних примања, с обзиром на његове могућности.

Наведени износ може да допринесе задовољењу потреба малолетних кћерки, а да притом не доведе у питање егзистенцију туженог, имајући у виду утврђене месечне потребе малолетних девојчица, висину прихода и расхода оба родитеља као дужника издржавања, као и чињеницу да је тужени здрав, радно способан и живи сам у породичном домаћинству, да нема законску обавезу издржавања других лица, да има

финансијску помоћ од стране родитеља, али да је обавеза издржавања малолетне деце приоритетна у односу на све друге обавезе. Додатним радним ангажовањем тужени може да остварује већу зараду, док ће преостала средства издржавања малолетне деце обезбедити законска заступница која се свакодневно брине о њима, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања, које иначе свакодневно улаже у негу и подизање малолетне деце. Ово све имајући у виду утврђене месечне потребе малолетне деце, минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом утврђивања потребе примаоца издржавања, а коју одређује Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, висину прихода и расхода странака као дужника издржавања. Удовољење захтева у мањем износу од одређеног не би било у складу са критеријумима и прописима Породичног закона, правилно утврђеним потребама деце на месечном нивоу као поверилаца издржавања и могућностима оба родитеља, као дужника издржавања, већ би дошло до несразмерно већег преваљивања терета обавезе издржавања заједничке деце странака са једног родитеља на другог, иако су они једнаки обвезници издржавања, те су стога нижестепени судови правилно ценили могућност туженог да доприноси издржавању малолетних кћерки имајући у виду све околности конкретnog случаја.

Осталим наводима ревизије тужени понавља наводе истакнуте у жалби. Другостепени суд је оценио и све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**